ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-332

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ — ΤΟΜΟΣ Α' — ΔΡΑΧΜ. 20 — 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ
3
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.25'—Δύσις 6.03'
Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 20.3, ἐλ. 11.0
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι βόρειοι ἰσχυροί. Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 765.2

Ο ΚΥΒΟΣ ΕΡΡΙΦΘΗ

Τὰ χθεσινὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀνεμένοντο, ὑπῆρξαν ἀφασιστικὰ διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν τυχῶν τῆς ποτισμένης ἀνθρωπότητος. Διότι κανεὶς πλέον δὲν εἶνε τόσον ἀφελὴς ἢ τόσον τυφλὸς, ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι πρόκειται ἁπλῶς περὶ ἑνὸς ἀποικιακοῦ πολέμου τῆς Ἰταλίας, δυομένου νὰ ἐντοπισθῇ εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἢ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀναθερῶς ἐπερχομένην γενικωτέραν σύρραξιν.

Ὁ κ. Μουσσολίνι εἶνε ἀσφαλὴς εἰλικρινὴς ὅταν διαποῤῥῇ, ἐπὰ μὴ ἀποκρυπτομένης ἀνακτήσεως, πῶς ἡ Ἀγγλία οἰαδήποτε ἄλλη δύναμις θὰ ἀνῆγε μίαν «ἀποικιακὴν» ὑπόθεσιν εἰς αἰτίαν διαταράξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Καὶ εἶνε εἰλικρινὴς, διότι ἡ ἀποτροπία τοῦ φασισμοῦ εἶνε κ διαμέτρου διάφορος τῆς ἀποτροπίας τῶν ἄλλων. Ὁ κ. Μουσσολίνι, ὁ φασισμὸς, περιφρονεῖ ἀνεκφράστως καὶ ἀπεριορίστως τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἱδρύθη. Ὁ φασισμὸς, κεκηρυγμένος ὡσαύτως ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς ἱεραρχίας καὶ τῆς πρὸς τὸ κράτος πειθαρχίας, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶνε δυνατὸν νὰ θέτῃ τὴν Ἀθησσυνίαν εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία δηλοῖ ἀπεριφράστως ὅτι τὸ αἰθιοπικὸν ἔδαφος τῆς ἀναγκαιοῖ διὰ τὸν πλεονάζοντα πληθυσμόν της. Ὁ φασισμὸς, πρὸ πάντων, δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος δὲν συγκινεῖται καὶ δὲν ἐπηρεάζεται καὶ δὲν συγκλονίζεται ἀπὸ τὰς μεγαλοστόμους ρητορείας του καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖς χειρονομίας του. Ἀλλὰ, πλὴν τούτου, ὁ κ. Μουσσολίνι προητοίμαζεν ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν διὰ τὴν σημερινήν της ἐξόρμησιν. Τὴν προανήγγειλε, τὴν ἐξῆρε, τὴν ὑπεσχέθη, συνέδεσε τὴν τύχην τοῦ φασισμοῦ πρὸς αὐτήν. Ἐξήντλησεν ὅλας τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τῆς χώρας του διὰ νὰ τὴν ὀργανώσῃ, νὰ τὴν προπαρασκευάσῃ. Ἀπέκλεισε —διότι δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ πράξῃ— κάθε δυνατότητα ὑποχωρήσεως. Ὑπελόγισεν ἀκόμη, προφανῶς, ὅτι ἐναντι τῆς ζωτικότητος τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, τοῦ δημιουργήματός του, ὑφίσταται ἡ ἀπροθυμία τῶν ἄλλων μεγάλων λαῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς κάθε ἰδέαν πολεμικῶν περιπετειῶν. Ἐπίστευσεν ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἐδυσφόρει σιγῶσα καὶ ἀδρανής. Ὅτι ἡ Γαλλία, ἀνήσυχος διὰ τὰ ἀνατολικὰ σύνορά της, θὰ παρηκολούθει ἀδιάφορος τὰς Ἰταλικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Ἀφρικὴν, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐμένειάν της εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ ὅταν ἡ πραγματικότης ἀπέδειξεν ὅτι αὐτοὶ οἱ ὑπολογισμοὶ ἦσαν λανθασμένοι, ὅτι ἡ Ἀγγλία παρεσκευάσθη ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ πάντα εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀγγλικῆς φιλίας καὶ συμπράξεως, ὁ κ. Μουσσολίνι εὑρέθη τόσον ἐκτεθειμένος πλέον ἐσωτερικῶς, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ, εἰμὴ νὰ προχωρήσῃ, ἀντιμετωπίζων τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας.

Οὕτω, μόλις ἐτερματίσθη ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, τὰ ἐν Ἐρυθραίᾳ Ἰταλικὰ στρατεύματα προήλασαν ἐντὸς τοῦ αἰθιοπικοῦ ἐδάφους καὶ κατέλαβον, ἀμαχητὶ, ἓν ὀρεινὸν συγκρότημα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπειλοῦν τὴν μόνην ὑπάρχουσαν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν σιδηροδρομικὴν γραμμήν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἀθησσυνίας, ἀνακοινώσας τὸ γεγονὸς τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος τῆς γενικῆς κινητοποιήσεως. Τοῦτο ἡ Ἰταλία ἐχαρακτήρισεν ὡς πρᾶξιν «ἐχθρικήν». Καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπραγματοποιήθη εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἡ θεαματικωτάτη καὶ ἠχήεσσα φασιστικὴ κινητοποίησις —μία πρωτοτυπωτάτη ἐπίδειξις, προωρισμένη νὰ φανερώσῃ τὴν ὁμόθυμον ἀπόφασιν τοῦ μελανοχίτωνος λαοῦ ὅπως χωρήσῃ ἐμπρὸς ὁπωσδήποτε. Ἡ κατὰ τὴν κινητοποίησιν αὐτὴν ἀγόρευσις τοῦ κ. Μουσσολίνι, πλήρης τῶν συνήθων μεγαλοστόμων φράσεων, ὑπῆρξεν ἀρκετὰ κατηγορηματική: ἐὰν ἐπιβληθοῦν μόνον οἰκονομικαὶ κυρώσεις, θὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἰταλία μὲ τὴν ὀλιγάρκειάν της· ἐὰν ἐπιβληθοῦν κυρώσεις στρατιωτικαὶ, θ' ἀπαντήσῃ διὰ πολέμου. Καὶ ἐπειδὴ αἱ στρατιωτικαὶ κυρώσεις θὰ ἀπεφασίζοντο παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἔπεται λογικῶς ὅτι ἡ φασιστικὴ Ἰταλία θ' ἀπήντα διὰ πολέμου contra omnes...

Ἀσχέτως, ὅμως, πρὸς αὐτὰς τὰς μεγάλας φράσεις, ἡ πραγματικότης διαγράφεται ζοφερά. Αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Αἰθιοπίαν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀρξάμεναι οὐσιαστικῶς, καίτοι δὲν ἐσημειώθησαν ἀκόμη συγκρούσεις καὶ ἡ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα Ἰταλικὴ πρεσβεία ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐκεῖ. Καὶ ἡ τοιαύτη τροπὴ τῆς καταστάσεως θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον ἐπακολούθημα τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἰς τὸ Λονδῖνον συνῆλθε χθὲς ἐπὶ τρίωρον ἐκτάκτως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὁ κ. Ἔντεν, μεταβὰς μετὰ ταῦτα ἀεροπορικῶς εἰς Παρισίους, θὰ εὑρίσκεται αὔριον εἰς τὴν Γενεύην. Τὸ Ἐργατικὸν κόμμα τῆς Ἀγγλίας, τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀντιρρήσεις πρὸς μίαν ἀποφασιστικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἐκηρύχθη χθὲς ὑπὲρ τῶν κυρώσεων διὰ ψήφων 2.168.000 κατὰ 200.000. Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν εἰς τὴν σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις ὅτι, ἐὰν ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐδέχετο εἰς τὴν Μεσόγειον ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ ἰταλικοῦ, θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν του τὸν ναύσταθμον τῆς Τουλῶνος καὶ εἰς βοήθειάν του τὸν γαλλικὸν στόλον καὶ τὴν γαλλικὴν ἀεροπορίαν. Ὅλα ταῦτα, χωρὶς τὴν ὑπόκρουσιν κωδώνων καὶ σαλπίγγων καὶ ἰαχῶν, ὡς ἐν Ἰταλίᾳ, εἶνε γεγονότα ἀπείρως μεγαλυτέρας σημασίας ἀπὸ τὴν φασιστικὴν κινητοποίησιν.

Ἐννοεῖται ὅτι τίποτε τὸ ἐντυπωσιακὸν δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ συμβῇ κατὰ τὰς ἀμέσως ἑπομένας ἡμέρας. Ἐὰν συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας αὔριον ἢ μεθαύριον, θὰ ἀναμείνῃ βεβαίως τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν διὰ νὰ προβῇ εἰς ἀποφάσεις περὶ κυρώσεων. Καὶ εἶνε πιθανώτατον ὅτι αἱ κυρώσεις αὐταὶ θὰ εἶνε κατ' ἀρχὰς φύσεως οἰκονομικῆς, θὰ πρέπῃ δὲ νὰ μετάσχουν αὐτῶν ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μικρὰ καὶ μεγάλα —κατὰ συνέπειαν θὰ ἔχῃ τοιαύτην ὑποχρέωσιν συμμετοχῆς καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὰ ἐπακόλουθα θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῆς περαιτέρω στάσεως τῆς Ἰταλίας. Ἡ ὀλιγάρκεια εἶνε χρήσιμος ἀρετὴ εἰς δυσκόλους στιγμάς. Ἀλλ' εἰς πόλεμος δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὸς ὀλιγαρκείας. Θὰ ἔχῃ δὲ ἡ Ἰταλία ἀνάγκην γαιανθράκων, πετρελαίων καὶ ἄλλων εἰδῶν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἐν Αἰθιοπίᾳ πόλεμον. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀμέσως καὶ στρατιωτικῆς φύσεως κυρώσεις, κανεὶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ προΐδῃ τί εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ, εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν εἰς τὴν Μεσόγειον, τὴν Αἴγυπτον ἢ τὸ Σουὲζ, ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ μίαν εὐρωπαϊκὴν ἀνάφλεξιν.

Ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν; Ἡ γεωγραφικὴ θέσις της θὰ τὴν καθίστα μοιραίως θέατρον πολεμικῶν γεγονότων, ὁπότε ἡ διατήρησις τῆς οὐδετερότητός της θὰ καθίστατο μία ἀδύνατος οὐτοπία. Καὶ τότε τὴν ὁριστικὴν τοποθέτησίν της θὰ τὴν καθωρίζεν ἡ προφανὴς τῶν πραγμάτων λογική.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Συνέδρια

Ἀναγνώσται τῆς «Πρωΐας», τώρα ποὺ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀπασχολεῖ τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ γράφονται ἕνα σωρὸ θεωρίες γιὰ τὸν σκοπό της καὶ γιὰ τὰς κυρώσεις ποὺ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ, ἐθυμήθηκαν τὶς Ἀμφικτυονίες τοῦ ἀρχαίου καιροῦ καὶ νομίζουν ὅτι αὐτὰ τὰ συνέδρια ἦταν ἕνα εἶδος Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν στὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Καὶ δὲν εἶνε τώρα ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀναφέρονται τὰ ἀμφικτυονικὰ συνέδρια καὶ συσχετίζονται μὲ τὸ καθίδρυμα τῆς Γενεύης. Πρέπει λοιπὸν νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμιὰ σχέσις μεταξύ των.

Οἱ Ἀμφικτυονίες ἦταν συνέδριο ἐθνικὸ, ἐνῷ στὴ Γενεύη τὸ συνέδριο ἔχει διεθνῆ χαρακτῆρα, κι' αὐτὴ εἶνε ἡ θεμελιώδης διαφορά. Οἱ Ἀμφικτυονίες ἔγιναν γιὰ νὰ μὴ διασπᾶται ἡ ἑνότης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἀπετελοῦντο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἦταν συνέδριο καθαρὰ ἑλληνικὸ, οἱ ἀλλοεθνεῖς δὲν εἶχαν καμμιὰ θέση σ' αὐτό. Σκύθες, ἐπὶ παραδείγματι, οὐδέποτε ἐπάτησαν τὸ πόδι τους σὲ ἀμφικτυονικὸ συνέδριο. Γιατὶ ἐκεῖ πέρα ἐσυζητοῦσαν ὑποθέσεις καθαρὰ ἑλληνικὲς καὶ δὲν ἔπεφτε λόγος στοὺς ἀλλοεθνεῖς. Ἀντίθετα τὸ συνέδριο τῆς Γενεύης ἔχει σκοπὸ ν' ἀναπτύξῃ τὴ διεθνῆ συνείδηση χάριν τοῦ δικαίου καὶ χάριν τῆς εἰρήνης. Αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξη τῆς διεθνοῦς συνειδήσεως εἶνε ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τοῦ καθιδρύματος τῆς Γενεύης. Ἀλλοεθνεῖς συζητοῦν ἐκεῖ πέρα μεταξὺ τους γιὰ τὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις, ἑπομένως ἀποτελοῦν συνέδριο ἀντίθετο πρὸς τὰ ἐθνικὰ συνέδρια, δεδομένου ὅτι ἡ διεθνὴς συνείδησις ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ἐθνικιστικὸ πνεῦμα. Ἓν εἶδος ἀμφικτυονίας στὴ σημερινὴ ἐποχὴ εἶνε τὸ συνέδριο τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας, ποὺ λαμβάνουν μέρος ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν βρεταννικῶν ἀποικιῶν καὶ συζητοῦν τὶς κοινὲς ὑποθέσεις ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλη τὴν Αὐτοκρατορία.

Στὴν ἀρχαία ἐποχὴ οἱ Ἀμφικτυονίες στὴν Ἑλλάδα εἶχαν ἱδρυθῆ «πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς συνειδήσεως τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος», γράφει ὁ Παῦλος Καρολίδης. Ἄλλοι συγγραφεῖς παραδέχονται ὅτι οἱ Ἀμφικτυονίες δὲν εἶχαν κανένα πολιτικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν ἐπεδίωκαν τὴν πραγματοποίηση κανενὸς πολιτικοῦ σκοποῦ. Ἦταν συνέδρια θρησκευτικὰ, ἢ μᾶλλον ἐθνικοθρησκευτικὰ, ὅπου ἀντὶ πολιτικῶν συζητήσεων ἐγίνοντο θρησκευτικὲς τελετὲς καὶ πανηγύρια.

Στοὺς παναρχαίους καιροὺς, στοὺς προϊστορικοὺς καὶ ἀκόμα παλαιότερα, στοὺς μυθικοὺς, οἱ ἑλληνικὲς πολιτεῖες εἶχαν τόσον μεγάλη καὶ ἀπόλυτην αὐτοτέλεια ὥστε τὰ ἀμφικτυονικὰ συνέδρια ἦταν ἀπαραίτητα ὡς σύμβολα τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Οἱ Ἱστορικοὶ γράφουν ὅτι ἐπῆραν τὰ ἐθνικὰ συνέδρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸν μυθικὸν ἥρωα Ἀμφικτύονα, ἀδελφὸν τοῦ μυθικοῦ ἥρωος Ἕλληνος καὶ ἢ πρώτη ἀρχὴ αὐτῶν τῶν συνεδρίων χάνεται στὰ σκοτεινὰ βάθη τῶν μυθικῶν χρόνων.

Ἀναγνώστης τῆς «Πρωΐας» ὑπογραφόμενος Περίνθιος μᾶς γράφει ὅτι αἱ θρησκευτικοὶ σύνοδοι εἶχαν παγχριστιανικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποτελοῦσαν στὴν ἐποχὴ τοῦ Μεσαιωνικοῦ κόσμου ἕνα εἶδος Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλὰ καὶ αἱ σύνοδοι τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εἶνε φανερὸν ὅτι δὲν εἶχαν πολιτικὸ χαρακτῆρα ἂν καὶ συνεκέντρωναν ἀντιπρόσωπους ἀλλοεθνεῖς ἀπὸ ὅλον τὸν χριστιανικὸ κόσμο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ σχίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶνε διεθνὴς ὀργάνωσις μὲ ἀποκλειστικὸ πολιτικὸ χαρακτῆρα. Ὡς ἰδέα εἶνε βέβαια ἀξιοθαύμαστη. Ἡ ἀνάπτυξη μιᾶς διεθνοῦς συνειδήσεως χάριν τῆς εἰρήνης καὶ χάριν τοῦ δικαίου εἶνε ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ νὰ γίνῃ σήμερα στὸν κόσμο. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἂν καὶ ἔχῃ πολιτικὸ χαρακτῆρα ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν ἔχει καὶ πολιτικὴν ὑπόστασιν. Ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ κυρώσεις, ἀλλ' εἶνε ζήτημα ἂν ἐχῇ τὰ μέσα νὰ τὶς ἐφαρμόσῃ διὰ τῆς βίας.

Τὸ καταστατικὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁρίζει αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὄχι μὲ τὴν ἀπόλυτη σαφήνεια ποὺ ἀπαιτεῖται στὶς δύσκολες περιπτώσεις. Ἴσως χρησιμώτερα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς διεθνοῦς συνειδήσεως εἶνε τὰ Σύμφωνα τοῦ Λονδίνου τοῦ 1933, στὰ ὁποῖα περιλαμβάνεται καὶ ὁ περίφημος ὁρισμὸς τοῦ ἐπιτιθεμένου. Ἀλλ' εἶνε φανερὸ πῶς ἤλθε τώρα ἡ στιγμὴ νὰ ἰδῇ ὁ κόσμος ἂν ἔχῃ πραγματικὴν ὑπόστασιν τὸ Συνέδριο τῆς Γενεύης, δηλαδὴ ἂν θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ κυρώσεις ποὺ πρόκειται νὰ ἐπιβάλῃ κατὰ τοῦ «ἐπιτιθεμένου», ἢ καλύτερα, τοῦ «ἐπιδρομέως».

SER

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑΒΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΥΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΝΤΟΣ ΑΙΘΙΟΠΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΔΙΕΤΑΞΕΝ ΑΜΕΣΩΣ ΓΕΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΝ

ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΧΘΕΣ Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΛΑΝΟΧΙΤΩΝΩΝ ΕΠΙ ΠΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τὰ μηχανήματα τοῦ ἀσυρμάτου, δονοῦντα ἀνησυχητικῶς τοὺς αἰθέρας, μετέδιδον χθὲς εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα τὴν πληροφορίαν, ἡ ὁποία, ἂν καὶ ἀνεμένετο πρὸ ἡμερῶν, προεκάλεσε βαθεῖαν συγκίνησιν: Τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα ἤρχισαν προελαύνοντα εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ἔδαφος. Ἂν καί, κατὰ τὰς μέχρι τῆς νυκτὸς ληφθείσας εἰδήσεις, ὁ κρότος τῶν φονικῶν ἐκπυρσοκροτήσεων δὲν ἠκούσθη ἀκόμη εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ὁ πόλεμος εἶνε πλέον ἀπὸ χθὲς γεγονός. Τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα, προελαύνοντα ἀκωλύτως μέχρι τινός, θὰ συναντήσουν ἐντὸς ὀλίγου — ἴσως ἡ συνήντησαν ἤδη — τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα εἰς τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχει προκαθορίσει τὸ ἀβησσυνιακὸν ἐπιτελεῖον ὡς γραμμὴν ἀντιστάσεως. Καὶ ἡ σύρραξις μὲ ὅλην τὴν τὴν φρίκην θὰ ἐπέλθῃ τότε.

Τὸ ἔτερον σκέλος τῶν χθεσινῶν γεγονότων ἀποτελεῖ ἡ γενικὴ φασιστικὴ κινητοποίησις εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ συνταυτισθῇ μὲ τὴν ἐπιστράτευσιν. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἐπιδεικτικῆς κινητοποιήσεως τῶν ὠργανωμένων δυνάμεων τοῦ φασισμοῦ, τῶν ὀργανώσεων τῆς φασιστικῆς νεολαίας — «μπαλλίλα», «ἀβαγκουαρντίστι» κλπ. — τῶν φασιστικῶν λεγεώνων κλπ. Ἐκ τούτου δὲν ἐπεται ὅτι ἡ σημασία της εἶνε μικρά. Ἡ σημασία τῆς γενικῆς φασιστικῆς κινητοποιήσεως ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἀποβλέπει νὰ ἐμφανίσῃ τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος ὡς ἡνωμένον εἰς ἓν σύνολον ἐνιαῖον καὶ πειθαρχικὸν εἰς τὸν Ντοῦσε.

Οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ παρακολουθήσουν τὰ χθεσινὰ δραματικὰ γεγονότα εἰς τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα τηλεγραφήματα.

Ἄτακτα στρατεύματα ὀρεσίβιων Ἀβησσυνίων, παρατεταγμένα μὲ τὰς σημαίας των.

Ἐπ' αὐτῶν κυρίως θὰ στηριχθῇ ἡ ἄμυνα τῆς Αἰθιοπίας κατὰ τῆς ἀρξαμένης εἰσβολῆς τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων

Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 2 Ὀκτωβρίου.— Ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν σήμερον ἐλήφθη εἰς τὴν γραμματείαν τῆς Κ. Τ. Ε. τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ Αὐτοκράτορος Χαϋλὲ Σελάσιε, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζει οὗτος τὴν εἰσβολὴν ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ἔδαφος:

«Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν
Γενεύης

»Σᾶς γνωστοποιοῦμεν διὰ νὰ φέρετε εἰς γνῶσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Κρατῶν-μελῶν, ὅτι Ἰταλικὴ ἐξεστράτευσις ἐπὶ τῶν φασιστικῶν λεγεωνάρων ἀνεφύη ἐξαφνικῶς ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἀβησσυνίας καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἐρυθραίᾳ Ἰταλικῶν στρατευμάτων.

»Ἡ ἐξέλιξις αὕτη ἐπιβάλλει τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀβησσυνιακῆς ἀποστολῆς ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπᾳ καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπᾳ Ἰταλικῆς πρεσβείας ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐκεῖ. Καὶ ἡ τοιαύτη τροπὴ τῆς καταστάσεως θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον ἐπακολούθημα τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἰς τὸ Λονδῖνον συνῆλθε χθὲς ἐπὶ τρίωρον ἐκτάκτως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὁ κ. Ἔντεν, μεταβὰς μετὰ ταῦτα ἀεροπορικῶς εἰς Παρισίους, θὰ εὑρίσκεται αὔριον εἰς τὴν Γενεύην. Τὸ Ἐργατικὸν κόμμα τῆς Ἀγγλίας, τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀντιρρήσεις πρὸς μίαν ἀποφασιστικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἐκηρύχθη χθὲς ὑπὲρ τῶν κυρώσεων διὰ ψήφων 2.168.000 κατὰ 200.000. Ἡ Γαλλία ἀπήντησεν εἰς τὴν σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις ὅτι, ἐὰν ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐδέχετο εἰς τὴν Μεσόγειον ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ ἰταλικοῦ, θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσίν του τὸν ναύσταθμον τῆς Τουλῶνος καὶ εἰς βοήθειάν του τὸν γαλλικὸν στόλον καὶ τὴν γαλλικὴν ἀεροπορίαν. Ὅλα ταῦτα, χωρὶς τὴν ὑπόκρουσιν κωδώνων καὶ σαλπίγγων καὶ ἰαχῶν, ὡς ἐν Ἰταλίᾳ, εἶνε γεγονότα ἀπείρως μεγαλυτέρας σημασίας ἀπὸ τὴν φασιστικὴν κινητοποίησιν.

Ἐννοεῖται ὅτι τίποτε τὸ ἐντυπωσιακὸν δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ συμβῇ κατὰ τὰς ἀμέσως ἑπομένας ἡμέρας. Ἐὰν συνέλθῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας αὔριον ἢ μεθαύριον, θὰ ἀναμείνῃ βεβαίως τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν διὰ νὰ προβῇ εἰς ἀποφάσεις περὶ κυρώσεων. Καὶ εἶνε πιθανώτατον ὅτι αἱ κυρώσεις αὐταὶ θὰ εἶνε κατ' ἀρχὰς φύσεως οἰκονομικῆς, θὰ πρέπῃ δὲ νὰ μετάσχουν αὐτῶν ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, μικρὰ καὶ μεγάλα —κατὰ συνέπειαν θὰ ἔχῃ τοιαύτην ὑποχρέωσιν συμμετοχῆς καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὰ ἐπακόλουθα θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῆς περαιτέρω στάσεως τῆς Ἰταλίας. Ἡ ὀλιγάρκεια εἶνε χρήσιμος ἀρετὴ εἰς δυσκόλους στιγμάς. Ἀλλ' εἰς πόλεμος δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὸς ὀλιγαρκείας. Θὰ ἔχῃ δὲ ἡ Ἰταλία ἀνάγκην γαιανθράκων, πετρελαίων καὶ ἄλλων εἰδῶν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἐν Αἰθιοπίᾳ πόλεμον. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀμέσως καὶ στρατιωτικῆς φύσεως κυρώσεις, κανεὶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ προΐδῃ τί εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ, εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν εἰς τὴν Μεσόγειον, τὴν Αἴγυπτον ἢ τὸ Σουὲζ, ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ μίαν εὐρωπαϊκὴν ἀνάφλεξιν.

Ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τοιαύτην τινὰ περίπτωσιν; Ἡ γεωγραφικὴ θέσις της θὰ τὴν καθίστα μοιραίως θέατρον πολεμικῶν γεγονότων, ὁπότε ἡ διατήρησις τῆς οὐδετερότητός της θὰ καθίστατο μία ἀδύνατος οὐτοπία. Καὶ τότε τὴν ὁριστικὴν τοποθέτησίν της θὰ τὴν καθωρίζεν ἡ προφανὴς τῶν πραγμάτων λογική.

Ἀθησσυνοὶ πολεμισταὶ, χορεύοντες εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Μασκάλ (τῆς παύσεως τῶν βροχῶν)

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΝ Η ΕΙΣΒΟΛΗ

ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ, 2 Ὀκτωβρίου.— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐγνώσθη ἐνταῦθα, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἤρχισαν προελαύνοντες εἰς τὸ αἰθιοπικὸν ἔδαφος. Τὴν 10ην πρωϊνὴν ἡ εἴδησις

Θεάματα

(Λεωγραφεῖα-Ἐπιστρεφή)

ΑΛΙΚΗΣ. (Λεωφόρος «Ὁ μπαμπᾶς ἐκ-κοιμήθηκε».

ΔΕΛΟΣ. «Πόνος», Μαξίμ Γορκί.

ΙΛΙΟΝ. (Φάνος Μ. Κατσιαδῆς). «Κα-λὸ μέλλον».

ΚΕΛΙΝΟ «Ἡ Πυγμάχος», Β' σειρά.

ΚΟΡΑΗ. (Λεωφόρος Ἀμαλίας). «Ἀπὸ κοκκινάλογ», κύριε ἀποφασίστε».

ΜΟΝΤΗΝΑ. «Ζῆν ἢ τρέλλαν».

ΠΕΡΟΚΕ. «Δόμνομφε».

ΠΑΛΛΑΣ. Ἀ μ μ. «Ἔλκω μὲ τὴν Σάλλι».

Κινηματογράφοι.

ΑΘΗΝΑ. «Μικρὴ ἀνθοπώλις».

ΑΙΓΛΗ. «Ἐρᾶς».

ΑΛΑΣΚΑΡ. «Λιλιανοφόρμα, Δομόλογης».

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τὸ νοιάζουν χρήματα».

ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ. «Ἀγγλικὸς κόσμος».

ΕΛΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Τρία ρυπιεδὸ ἀστεῖα».

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Μυστηριώδης νεκρανατο-μία».

ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἀπόκοσμοι ἀστυνόμοι».

ΠΡΩΕΙΟΝ. «Κυρία μὲ τὸ κυνηγετικό».

ΚΑΠΙΤΩλ. «Ἄκρως Λαμπέ».

ΚΡΥΣΤΑλ. «Ἔνα ἀστεῖο πάρτι ἀπὸ τὸν Ἀλ-φρέντο».

ΜΕΚΑΣΑ. «Μία γυναῖκα, τοῦ ζέρει τί κάνει».

ΝΥΧΤΑΣ. «Τὸ φῶς τῆς Α.Ε.».

ΛΟΥΞ. «Ὁ Ἀλ. Ἀρμάν».

ΠΟΡΙΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ. «Ἀνθρωπόκοιτος».

ΝΕΑΠΟλΙΣ. «Βιολιστὴς ἀγκαλιᾶς».

ΠΙΝΔΟΣ. «Ἡ μικρὴ μου ἀδελφή».

ΠΑΝΕλΛΗΝΙΟΝ. «Μιὰ φορὰ κόλλαρο».

ΡΕΞ. «Μάστορας».

ΣΑΒΟΥΑ. «Βαῖς τοῦ Σατᾶν».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ὁ Ἀλ. Ἀρμάν».

ΣΥΜΠΛΟΚΗ. «Ὁ πατέρας».

Πειραιῶς καὶ Προαστεῖον

ΓΕΡΕΚΑ (Ν. Φαλήρου). «Χ. 27».

ΕΤΟΥΑλ (Κελλιάνες). «Φαῦλος».

ΑΙΟΝΟΠΛΑΣΤΗΡΙΟΝ (Ἠλιούπολις). «Ἀφροδίτη».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ|550 μ.). 7.10 μ.μ. Ὀρχήστρα. 8.40 μ.μ. Τραγουδῖ. 9.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11 μ.μ. Τσιγγανικὴ μουσική. 12.10 μ.μ. Χορός (337 ΚΗΖ|840 μ.). 9.20 μ.μ. Μουσικὴ καὶ βαλλάδες.

ΡΕΜ ΙΤΑλΙΑ (713 ΚΗΖ|421 μ.). 5.40 μ.μ. Μουσικὴ βραδυνοῦ χοροῦ. 8.40 μ.μ. «ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΠΕΤΕΣ ΜΑΤΑ».

ΒΕΛΓΡΑΔΟΝ (686 ΚΗΖ|437 μ.). 8 μ.μ. Μουσικὴ ὀρχήστρας. 9.30 μ.μ. Ἀλβανικὴ μουσική. 10.30 μ.μ. Ἀλβανικὴ ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (277 ΚΗΖ|1345 μ.). Χορός. 11 μ.μ. 12.35 μ.μ. Τὸ Ἀγγλικὸν Ἀκροατήριον.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 ΚΗΖ|1875 μ.). Ἔκπνοια πλουσιοπαρουσίας. 8.30 μ.μ. Ἔκπνοια Πλοκῆς: Φιλέρρο τραγουδῖ. Ρομ-φαῖ. Σύγχρονα τραγούδια. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργον «Ἡ Ἀγάπη».

ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ|470 μ.). 8.30 μ.μ. Τραγουδῖ. Ὀρχήστρα. 9.40 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Κωμικὸ Χωλὸ τοῦ Λονδίνου.

ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ|507 μ.). 8.20 μ.μ. Ἐπιστολὴ Ἐπιστολῆ. (Μάζερ: Ἐλπί-νορ). Ἀγγλικὴ ὀρχήστρα. Ἀμπρόζιο: Ἀγάπη μου. Ἀμπρόζιο-Τσερέκιν: Ἀγάπη μου. Ὀρχήστρα φυσικῶν ὀργάνων. Ἀλμπρὲ: Φυσικὴ ὀρχήστρα

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΝ

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΑΝΕΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Χθὲς τὴν 6.30 μ.μ. συνῆλθον εἰς σύσκεψιν οἱ ἐνταῦθα παρόντες πληρεξούσιοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως, ἥτις παρετάθη ἐπὶ δίωρον, ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνῆλθον εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Π. Τσαλδάρη οἱ ἐνταῦθα παρόντες πληρεξούσιοι τοῦ κόμματος.

Παρέστησαν ἐν ὅλῳ 187 πληρεξούσιοι.

Ὁ κ. Τσαλδάρης, λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ὑπέδειξεν ὅπως συντονισθῇ ὁ ἀναληφθεὶς ἀγὼν κατὰ τὸ δημοψήφισμα καὶ συγκροτηθῇ ὁλιγομελὴς κεντρικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ὀργάνωσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, θὰ κληθοῦν νὰ μετάσχουν δι' ἀντιπροσώπων των καὶ τὰ κόμματα τῶν Ἐθνικῶν Ριζοσπαστικῶν καὶ τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

Εἰς τὴν κεντρικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν θὰ μετάσχουν μόνον πληρεξούσιοι, θέλουν δὲ σχηματισθῇ ὑποεπιτροπαὶ ἐκ τῶν κατὰ νομοὺς πληρεξουσίων, αἵτινες καὶ θὰ τελοῦν ἐν συνεχεῖ ἐπαφῇ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν ἀνεπτύχθησαν διάφοροι γνῶμαι, οἱ δὲ συνελθόντες, ἀφοῦ ἐνέκρινον ὁμοφώνως τὴν μέχρι τοῦδε ἀκολουθηθεῖσαν γραμμὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀνέθεσαν εἰς αὐτὸν ἐν λευκῷ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ πολιτειακοῦ.

Ὁ κ. Τσαλδάρης συνέτισε πρὸς τοὺς πληρεξουσίους ὅπως κατέλθουν τὸ ταχύτερον εἰς τὰς ἐπαρχίας των ἵνα ἐργασθοῦν ὑπὲρ τοῦ ἀναληφθέντος ἀγῶνος, βέβαιοι ὅτι ὁ λαὸς θ' ἀκολουθήσῃ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειάν του πρὸς ἐμπέδωσιν μονίμου τάξεως καὶ ἐσωτερικῆς γαλήνης, ἤτις μόνον διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς βασιλευομένης Δημοκρατίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ».

Η ΑΜΕΣΟΣ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ

Κατὰ γνωσθείσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἐκ τῆς διεξαχθείσης κατὰ τὴν σύσκεψιν συζητήσεως διεπιστώθη, ὅτι ἀριθμὸς σημαντικὸς τῶν πληρεξουσίων ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τῆς Βασιλείας δέον νὰ γίνῃ διὰ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Πάντως ὅμως οἱ πληρεξούσιοι οὗτοι ἐδήλωσαν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος, ὅτι θὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς ἀποφάσεις του.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὡς ἐτόνισεν ἄλλως τε καὶ κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐν τῇ συσκέψει συζήτησιν φρονεῖ, ὅτι οὐδὲν γεγονὸς μέχρι τῆς στιγμῆς προέκυψε δικαιολογοῦν μεταβολὴν τῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἐχάραξε καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις, τῆς διὰ τοῦ δημοψηφίσματος δηλαδὴ ἐπιλύσεως τοῦ πολιτειακοῦ.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΑΠΗΥΘΥΝΕΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως ἀπηύθυναν χθὲς εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὴν κάτωθι ἀνοικτὴν ἐπιστολήν:

«Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιοδημοκρατικῶν κομμάτων προς τὸν τέως Βασιλέα Γεώργιον.

»Ἐκπληροῦντες ὕστατον καθῆκον, ὀφείλομεν νὰ Σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν, ὅτι κατὰ μεγίστην πλειονοψηφίαν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀποκρούει τὴν ἐπιδιωκομένην παρὰ τῶν κρατούντων σήμερον παλινόρθωσιν τοῦ Θρόνου Ὑμῶν. Ἡ λαϊκὴ θέλησις, ἡ τικοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας ἐκδηλουμένη, φανερώνει ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶνε πλέον ἀδιασείστως ἐρριζωμένη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὄχι μόνον ὡς τὸ ἄριστον, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικὸν πολίτευμα, τὸ τελείως προσηρμοσμένον πρὸς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

»Τὴν ζωηρὰν ὅμως ἐξέγερσιν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ προκαλεῖ κυρίως ἡ σαφὴς ἀντίληψις, ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἑνὸς πολιτειακοῦ συμβόλου ἀποσκοπεῖται ἡ κατάλυσις τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἡ ὑποδούλωσις τοῦ μείζονος μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν τυραννίαν καὶ εἰς τὰ ἀθέμιτα συμφέροντα μιᾶς βασιλικῆς δικτατορικῆς φατρίας. Διότι μία ἐνδεχομένη παλινόρθωσις, ὅπως παρασκευάζεται καὶ μελετᾶται, δὲν θὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Πολιτείας ἕνα κοινὸν ἄρχοντα καὶ Βασιλέα, ἀλλὰ ἕνα ἐστεμμένον ἀρχηγὸν καὶ βασιλέα ἄμα ἐνὸς κόμματος.

»Καὶ τὸ θλιβερώτερον ὅλων εἶνε, ὅτι ἡ ἐνδεχομένη παλινόρθωσις τοῦ Θρόνου Σας θὰ ἔχῃ ὡς ἀφευκτοῦ διχασμοῦ καὶ ὡς τελευταῖαν συνέπειαν τὴν ἐξουθενώσιν καὶ ὁριστικὴν ἀποσύθεσιν τοῦ Ἔθνους.

»Εἶνε ἐξόχως θλιβερὸν σύμπτωμα ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἐκίνησε τὴν προσοχὴν Ὑμῶν καὶ δὲν Σᾶς ἀνησύχησεν ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον παρασκευάζεται ἡ ἐνεργεια τοῦ δημοψηφίσματος μὲ μίαν ἀπροσχήματιστον ὕβριν καὶ καταφρόνησιν πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει εἶδος νοθείας τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται καὶ δὲν παρασκευάζεται διὰ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς κανονιζούσης τὴν ἐνέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος. Καὶ εἰς τὴν νοθείαν ἐπικουρεῖ καὶ ἡ βία. Τὰ χθεσινά δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ κυβερνητικὰ ἀνοσιουργήματα προαγγέλλοντα πλέον σαφῶς καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡ παλινόρθωσις Ὑμῶν, ἀπέδειξαν ἀφ' ἑτέρου ὅτι δὲν ὑπάρχει βαθμὸς βίας, τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ χρησιμοποιήσωσιν οἱ κρατοῦντες βασιλόφρονες κατὰ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ.

»Ἔνεκα τούτου αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ ποτὲ ὡς νόμιμον καθεστὼς θρόνον στηριζόμενον ἐπὶ τῆς βίας καὶ τῆς ἀπάτης, ἀλλὰ καὶ θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας καὶ θὰ ἐντείνῃ μέχρις αὐτοθυσίας τὰς δυνάμεις αὐτῆς πρὸς ἀνάκτησιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλικῆς δικτατορίας.

Θ. Σοφούλης, Γ. Καφαντάρης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Παπανδρέου, Α. Μυλωνᾶς».

Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ὁ κ. Καφαντάρης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναμίξεως τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα:

«Δὲν δίδω καμμίαν προσοχὴν εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν βασιλοφρόνων ὅπως συκοφαντήσουν τὴν δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν, διαστρέφοντες τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑπερκομματικοῦ κατὰ τὴς παλινορθώσεως ἀγῶνος. Θὰ ἠνώουν ἀντίδρασιν στρεφομένην κατὰ ἐνδεχομένης προσχωρήσεως εἰς τὰς ἰδέας τοῦ κομμουνισμοῦ. ἀλλὰ μοῦ εἶνε ἀνεξήγητος ἡ πολεμικὴ κατὰ τῆς ἐνισχύσεως ὁβενδήποτε προερχομένης τῆς ἀστικῆς καὶ μόνον τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας. Ἐὰν ἡ ἐνίσχυσις παρέχεται καὶ ἀπὸ τὰ ἄκρα στοιχεῖα, τόσον τὸ καλύτερον, ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ὑποστελλομένης, ἔστω καὶ παροδικῶς, τῆς σημαίας των, ἀναγνωρίζεται γενικῶς ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας ἐξελίξεως καὶ ἐδραιώνεται μὲ τὴν ψῆφον των ἡ Δημοκρατία, τὸ μόνον καθεστὼς ποὺ ἀσφαλίζει τὴν κοδινωνικὴν ἰσορροπίαν καὶ ἐξαίρει καὶ λαμπρύνει τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος. Σύμπτωμα δυσάρεστον θὰ ἦτο ἐάν ἤθελεν ἐπικρατήσει ἡ μοναρχικὴ ὀλιγαρχία, προάγγελος σκοτεινῶν ἡμερῶν διὰ τὸ ἔθνος καὶ ἡ μήτηρ πάσης κοινωνικῆς ἀναρχίας».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΡΟΕΛΑΥΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΘΗ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΩΝ ΩΡΩΝ

ΤΕΡΑΣΤΙΑ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΛΑΝΟΧΙΤΩΝΑΣ

Ἐπείγοντα τηλεγραφήματα καὶ ραδιοφωνήματα μετέδωσαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα χθὲς ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου τὰ δύο συνταρακτικὰ γεγονότα, τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἰταλικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἀβησσυνίας καὶ τῆς γενικῆς φασιστικῆς κινητοποιήσεως. Τὰ πρῶτα ληφθέντα τηλεγραφήματα, τὰ ἀναγγέλλοντα τὰ συγκλονίζοντα τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν κόσμον ὁλόκληρον γεγονότα, δημοσιεύομεν εἰς τὴν 1ην σελίδα. Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ ἐπακολουθήσαντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα ραδιογραφήματα μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἰταλικῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς φασιστικῆς κινητοποιήσεως.

ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

ΡΩΜΗ, 2 Ὀκτωβρίου. (Ἀθην. Πρακτ.). Ραδιοφωνικῶς.— Περὶ ὥραν ἑβδόμην ἑσπερινὴν (ἑλληνικὴ ὥρα) ἠκούσθησαν ἀπὸ τῶν ραδιοφωνικῶν Ἰταλικῶν σταθμῶν οἱ κώδωνες τοῦ Καπιτωλίου, οἱ ὁποῖοι σημαίνουν, ὡς γνωστὸν, μόνον εἰς τὰς ἐκτάκτους διὰ τὴν χώραν περιστάσεις. Μυριόστομος ἰαχὴ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει ἀσφυκτικῶς τὴν Πιάτσα Βενέτσια καὶ ὅλους τοὺς περὶ αὐτὴν χώρους μέχρι τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν κορυφῶν τῶν φανοστατῶν ἐπηκολούθησε καὶ τὸ πανδαιμόνιον διήρκεσεν ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας.

Εἰς μάτην αἱ σάλπιγγες ἐσήμαιναν «προσοχὴ καὶ σιωπὴ». Μόλις τὴν ἑβδόμην καὶ τέταρτον ἑσπερινὴν ὁ ὁμιλητὴς κατώρθωσε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Παλάτσο Βενέτσια, χωρὶς νὰ παύσουν αἱ ἰαχαὶ καὶ τὰ πατριωτικὰ θούρια. Ὁ ὁμιλητὴς, ἀπευθυνόμενος δι' ὅλων τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸ Σύμπαν, περιέγραψεν ὡς ἑξῆς τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐνώπιόν του:

«Εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ὁδὸν (Στράντα Ντὲλ Ἰμπέρο) ἕνα μαῦρον κῦμα προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ. Εἰς τὴν Πιάτσα Βενέτσια ὅμως δὲν ὑπάρχει οὔτε μία θέσις. Προχωροῦν ἐν τούτοις οἱ φοιτηταί. Οἱ παρατεταγμένοι πρὸ τοῦ Παλάτσο Βενέτσια στρατιῶται ὑποχωροῦν πρὸ αὐτῶν, οἱ στρατιῶται εἰσέρχονται εἰς τὸ μέγαρον καὶ οἱ φοιτηταὶ καταλαμβάνουν τὴν θέσιν των (ἐξακολουθοῦν αἱ ἰαχαὶ καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐπίκλησις: Ντοῦτσε, Ντοῦτσε!) Εἰς τὴν Ρώμην — ἐξηκολούθησεν ὁ ὁμιλητὴς — πάλλει τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ καρδία τῆς Ἰταλίας καὶ ὅλων τῶν Ἰταλῶν τὰ βλέμματα εἶνε προσηλωμένα εἰς τὸν ἐξώστην αὐτόν, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐμφανισθῇ μετ' ὀλίγον ὁ Ντοῦτσε».

Τὸ πανδαιμόνιον καὶ τὰ πατριωτικὰ ἄσματα συνεχίζονται μέχρι τῆς ἑβδόμης καὶ ἡμισείας, ὁπότε ὁ ὁμιλητὴς ἀγγέλλει ὅτι ἡ πλατεῖα καὶ τὰ περὶξ φωτίζονται ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ἐγκατασταθέντας προβολεῖς τοῦ «Ἰνστιτούτου Λοῦτσε», ἐνῷ λαμπαδηφορία νεαρῶν φασιστῶν προχωρεῖ ἐκκινήσασα ἀπὸ τὸ ἔγγυς Κολοσσαῖον.

«Μετὰ τρία λεπτὰ — ἀναγγέλλει ὁ ὁμιλητὴς — ἑτοιμασθῆτε νὰ χαιρετίσετε τὸν Ντοῦτσε».

Τὴν ἑβδόμην καὶ τριάκοντα πέντε λεπτὰ (ἑλληνικὴ ὥρα) ὁ ὁμιλητὴς ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Ντοῦτσε ἐξῆλθε τοῦ γραφείου του καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸν ἐξώστην.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Μουσσολίνι γίνεται δεκτὴ μὲ συγκλονιστικὰς ἰαχάς, μὲ τὴν χαιρετιστήριον κραυγὴν: «Ἔγια, Ἔγια ἀλαλά», μὲ μυριόστομα «ἐβίβα ἰλ Ντοῦτσε», μὲ ἀνακρούσεις τοῦ φασιστικοῦ ὕμνου «Τζοβινέτσα». Ὅταν, τέλος, ἀποκαθίσταται κάποια ἡσυχία, ὁ κ. Μουσσολίνι λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ὁμιλεῖ ὡς ἀκολούθως, διακοπτόμενος εἰς κάθε φράσιν ἀπὸ τὰς μυριοστόμους ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους. Οὕτω, ἡ ὁμιλία του, ἡ ὁποία, ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας δὲν θὰ διήρκει πλέον τῶν πέντε λεπτῶν, διήρκεσε περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, δηλαδὴ μέχρι τῆς ὀγδόης ἑσπερινῆς.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΡΩΜΗ, 2 (Ἀθην. Πρακτ.). — Περιληψις τοῦ λόγου τοῦ κ. Μουσσολίνι, ὅστις μετεδόθη ραδιοφωνικῶς εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Μελανοχίτωνες, ἄρρενες καὶ θήλεις, τῆς Ἰταλίας καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ εὑρισκόμενοι πέραν τῶν ὁρέων καὶ τῶν ὠκεανῶν, ἀκούσατε:

Εἴκοσιν ἑκατομμύρια Ἰταλῶν, συγκεντρωμένων τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ ἑτοίμων νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον των, ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν ἐπίδειξιν ἀπὸ ὅσας ἔχει νὰ ἀναφέρῃ ἡ Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μὲ μιὰ καρδιὰ καὶ μὲ μίαν θέλησιν. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ἔχει σκοπὸν νὰ δείξῃ ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ τὸ φασιστικὸν κόμμα εἶνε ἀκλονήτως ἡνωμένα. Μόνον οἱ ἀγγοοῦντες τὰ πράγματα ἠμποροῦν νὰ φαντασθοῦν τὸ ἀντίθετον. Βαδίζομεν ὅλοι πρὸς τὸ τέρμα καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶνε πλέον ἀδύνατον νὰ μᾶς συγκρατήσῃ οἱαδήποτε δύναμις. Δὲν βαδίζει μόνον ὁ στρατὸς πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆς Πατρίδος, ἀλλὰ βαδίζουν μαζί του ἡνωμένοι ὅλοι οἱ Ἰταλοί».

Ἀνέφερε κατόπιν ὁ κ. Μουσσολίνι τὰς ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὸ 1915 διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὑπέστη καὶ τὴν συμβολήν της εἰς τὴν κοινὴν νίκην. «Ὅταν ὅμως — εἶπεν — ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης, τῆς ἔδωκαν μόνον μερικὰ ψιχία ἀπὸ τὸ πλούσιον ἀποικιακὸν γεῦμα τῶν ἄλλων. Ἐπὶ δεκαὲξ ἔτη ἡ Ἰταλία ἀνέμενε. Μὲ τοὺς Αἰθίοπας, προσέθεσεν ὁ κ. Μουσσολίνι, ἐκάμαμεν ἀρκετὴν ὑπομονήν. Τώρα πλέον λέγομεν εἰς ὅλους: φθάνει (μπάστα).»

»Ἔχομεν ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν νεκρῶν μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρακολουθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν γῆν ποὺ τοὺς καλύπτει. Ἀρνούμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ αὐθεντικὸς λαὸς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὴν ἐπέκτασιν ἑνὸς καθαρῶς ἀποικιακοῦ πολέμου καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς κινδύνους τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης χάριν μιᾶς ἀφρικανικῆς χώρας, βαρβάρου, ἀναξίας νὰ παρακάθηται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν. Ὁπωσδήποτε εἰς τὰς οἰκονομικῆς φύσεως κυρώσεις θ' ἀπαντήσωμεν μὲ τὴν πειθαρχίαν μας καὶ μὲ τὴν ὀλιγάρκειάν μας. Εἰς τὰς στρατιωτικῆς φύσεως κυρώσεις θὰ ἀπαντήσωμεν μὲ στρατιωτικὰ μέτρα. Εἰς τὸν πόλεμον (κραυγάζει ὁ κ. Μουσολίνι εἰς τὸν πλέον διάτορον τόνον καὶ ἐν μέσῳ φρενιτιωδῶν ἐπευφημιῶν) θ' ἀπαντήσωμεν μὲ τὸν πόλεμον. Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς εἶνε ὁ εὐγενέστερος τῶν λαῶν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλει ὁ κόσμος τὸν πολιτισμόν του. Καὶ ὁ λαὸς αὐτὸς τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν, τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν, τῶν μεγάλων δημιουργῶν, ἀκούει σήμερον νὰ τὸν ἀπειλοῦν μὲ κυρώσεις. Ἰταλία τοῦ Βιττόριο Βένετο—καταλήγει ὁ κ. Μουσσολίνι— Ἰταλία τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς νίκης φώναξε τὴν στιγμὴν αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν καὶ τὴν σταθερότητα διὰ νὰ καταστήσῃς γνωστὴν τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασίν σου. Καὶ ἡ κραυγή σου ἂς γεμίσῃ τὸν οὐρανόν, ἂς φθάσῃ ἐως τοὺς στρατιώτας μας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, νὰ τοὺς φέρῃ τὸν χαιρετισμόν μας καὶ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ. Ἂς περάσῃ ὅρη καὶ ὠκεανούς καὶ ἂς φθάσῃ μέχρι τῶν περάτων τοῦ κόσμου. Φίλοι καὶ ἐχθροί, ποὺ μᾶς ἀκούετε αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἂς γνωρίζεται ὅτι ἡ κραυγὴ αὐτὴ τῆς Ἰταλίας εἶνε κραυγὴ νίκης».

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). —Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ ἐπίθεσις, κατὰ ληφθὲν ἐπίσημον τηλεγράφημα εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ.Τ.Ε., ἀποσταλὲν δὲ ἐκ μέρους αὐτοῦ τούτου τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἀβησσυνίας, ἤρχισε σήμερον τὴν πρωΐαν.

Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοῦ παρόντος θέλω νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ὅτι τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα διῆλθον σήμερον τὴν μεθόριον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄουσσα, νοτίως τοῦ ὄρους Μοῦσσα, συγκεκριμένως δὲ μεταξὺ τοῦ ὄρους τούτου καὶ τῆς Γαλλικῆς Σομαλίας, ἐγκατασταθέντα ἐπὶ ἀβησσυνιακοῦ ἐδάφους καὶ προετοιμαζόμενα νὰ ἐνεργήσουν ἐπιθεσιν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Πλησίον τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ οὐχὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ ἐκ τῆς Γαλλικῆς Σομαλίας ἐπιτροπῆς παρατηρητῶν τῆς Κ.Τ.Ε., ὅπως λάβῃ ἐπιβεβαίωσιν τῆς παραβιάσεως τοῦ ἀβησσυνιακοῦ ἐδάφους ἐκ μέρους τῶν γαλλικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Σομαλίας.»

Κατὰ τηλεγράφημα ἀφ' ἑτέρου ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ἡ προκήρυξις τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, κατόπιν τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐξόρμησιν διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθέσεως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Βεβαιοῦται ὅτι πεντήκοντα χιλιάδες Ἰταλῶν ἰθαγενῶν στρατιωτῶν ἐργάζονται πυρετωδῶς διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν. Συναντῶνται μεγάλαι δυσχέρειαι εἰς τὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ στρατοῦ δι' ὕδατος.

Ἐπίσης ἀνακοινοῦται, ὅτι οὐδεμία στρατιωτικὴ δρᾶσις ἀνελήφθη εἰσέτι ἐκ μέρους τοῦ ἀβησσυνιακοῦ στρατοῦ. Ἀπόσπασμα ἐξ ἄλλου γαλλικοῦ στρατοῦ ἐξ ἰθαγενῶν ἀπεστάλη πρὸς προστασίαν τῶν γαλλικῶν συνόρων τῆς Σομαλίας, πλησίον τῶν ὁποίων ἔγινεν ἡ εἰσβολὴ τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων. Τὸ Στρατηγεῖον τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εὑρίσκεται εἰς Καρκάρα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθ. Πρακτ.). —Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἰσβολὴ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. Ἡ εἴδησις αὕτη θεωρεῖται ὡς δημιουργοῦσα ἐκτάκτως σοβαρὰν κατάστασιν, διότι θέτει τέρμα εἰς τὰς προσπαθείας συνδιαλλαγῆς τῆς Κ. Τ. Ε. Ἐκρίθη κατόπιν τούτου ἀναγκαία ἡ ἐσπευσμένη σύγκλησις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐκ παραλλήλου ἡ Κυβέρνησις ἅμα τῇ λήψει τῆς σχετικῆς πληροφορίας, ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς ὅλα τὰ ἀρμόδια τμήματα τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης νὰ λάβουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις ἐπιβάλλει.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρ.).— Ἡ ἐφημερὶς «Παρί—Σοὐὰρ» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, καθ' ὃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ προελαύνουν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὄρους Μοῦσα, εἰς τρεῖς φάλαγγας. Ἐπίσης ἄτακτοι ἰταλοὶ στρατιῶται ἰθαγενεῖς τῆς φυλῆς τῶν Ντανακίλς ἦλθον εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ ἀβησσυνιακὰ στρατεύματα. Ὑπάρχουν μάλιστα ἑκατέρωθεν νεκροί.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΑΝΤΙΣ—ΑΜΠΕΜΠΑ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Οἱ εἰδικοὶ στρατιωτικοὶ κύκλοι προβλέπουν ὅτι μετὰ τὴν ἀγγελθεῖσαν εἰσβολὴν τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ, οἱ πρῶτοι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας θὰ εἶνε ἡ καταστροφὴ τοῦ γαλλοαιθιοπικοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν σταθμῶν τοῦ ἀσυρμάτου. Πολὺς λόγος γίνεται διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν δύο αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων. Ὑπομιμνήσκεται σχετικῶς ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐτηρήθη ὡς ἄγραφος ἠθικὸς νόμος ὁ σεβασμὸς τῶν οἰκημάτων τῶν ἡγετῶν τῶν διαφόρων κρατῶν. Οὐδεὶς ὅμως ἀποτολμᾷ νὰ ἐκφράσῃ συγκεκριμένην γνώμην περὶ τοῦ κατὰ πόσον καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι θὰ τηρήσουν τὸν ἱππότικὸν τοῦτον νόμον φειδόμενοι τῶν Ἀνακτόρων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει λέγεται ὅτι τὰ ἀνάκτορα θὰ ἐκκενωθοῦν καὶ ὅτι τὸ προσωπικὸν θὰ καταφύγῃ εἰς τὰ